

Vasas Tamás

Jelöletlen felhő

Fákat láttam, de nem
mag terményeit.

Kilapult
sündisznókat,

megálmodott víznyelőket,
hencegő szélerőműveket,

a közelgő vihart.

Beálló vonatokat,
Szolnokot.

Az én fedelem a fejem
felől lassú, pöffeteg
felhőként délnek
vette az irányt,

szemmel követtem,
amíg bírtam, amíg
csak jele volt
az égen.

Amerikai CV

És akkor jöttek a Gyurcsánynak
azok a vicces bohóckodásai.

Igen, jó, az én időmben már
a Másiknak, de ennek
nincs jelentősége.

Sok minden történt ezek után.

Szemtől szemben álltam egy emberrel,
a kezében fegyverrel, a föld felé
tartotta, de elmondta, azon
gondolkodik, hogy
lelőjön-e.

Egy kisebb hivatalos kommandó majdnem
letartóztatott papi ingben, mert
betörőnek hittek,

megszúrtam magam egy veszélyes
növénnel, szóval megcsodáltam a
megcsodálhatatlanságot és
megharapott egy őzike.

Láttam az Empire State Bulding
utolsó emeletéről a Szabadság-szobor
elme-kabinjából minden nap útra
kelő gyöngyházszerű hollókat.

Nem azt éreztem, hogy baj van,
csak azt, hogy az adott rosszban
változik, reményt keltően
mozog valami.

Nincs mese.

Egy tipikus fiktív,
önéletrajzi fickó
lettem.

És leszek és maradok.

Correctio

Itt valami nagyon félrecsúszott.

Nem józanodtunk ki.

Még úton vagyunk a Féregmúzeum
Vészkijárata felé.

Szokványos délután.

Egyelőre semmi.

Egyelőre csak annyi, hogy rájöttünk,
a mi üdvösségünk nem bújt el
Cristiano Ronaldo
góljaiban.

Gyerekeknek

(egy kis szerelem & 12 alatti AA apokrif)

Megtanulni, honnan szép talpra állni.
Onnan megtanulni talpra állni.
Onnan aztán talpra állni.
Majd lecsücsülni.

Újra.

És próbálgatni
újra és megint.

Ollókezű Edward várkertje Pesten

Először is:
Nem teljesen úgy történt,
bár lehet értelmezés
kérdése.

Nem akarok rád licitálni.

A postáról jöttem ki,
rám kellett várnia, miattam
nem tudott bemenni,
felhőtlen töltögetése
az ajánlottaknak.

„Lassabban nem ment volna?”

Még azt is hallottam, ahogy
a járókerete nekicsapódik
az üvegajtóknak.

És Amon Göth nézhetett
így a valóságban Itzhak
Sternre, én legalábbis
ennyit tudtam

elraktározni abból
a tekintetből.

De ki tudja, hányszor tíz év,
hányszor hány stroke,
ránéztem és azt láttam,
ő a gyengébb.

Figyeltem és láttam:
Ő a gyengébb.

Másodszor is:

Variálhattam volna.
Egy csinos, szőkehajú lánnyal
heverünk hason a Várkert
füvében, megcsókolom
a vállát és közlöm
vele:

„Haza kell mennem,
mert otthon hagytam
a gyógyszereimet.

Csak ez nem történt
meg.

Bár értelmezés kérdése,
ha lehet, bizonyos
értelemben
igen.

Yengibarbarian Mamikon: Soar, 2020